

Udskriftsdato: 15. juni 2026 (Gældende)

Finansministeriets afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende brev til Folketingets formand om Rigsrevisionens undersøgelse af solcellesagen

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 13/05698

Finansministeriets afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende brev til Folketingets formand om Rigsrevisionens undersøgelse af solcellesagen

Svar til journalist A

02-05-2014

Dok.nr. 13/05698-11/DS

Aktindsigt i Finansministeriet

Jeg har nu færdigbehandlet sagen, og jeg har ikke grundlag for at kritisere indholdet af Finansministeriets afgørelse af 20. december 2013 om delvist afslag på aktindsigt.

Nedenfor kan du læse nærmere om begrundelsen for resultatet af min undersøgelse. Fra s. 10 er der en sagsfremstilling.

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad handler sagen om?

Du har klaget til mig over, at Finansministeriet med henvisning til § 10, nr. 1, og § 13, stk. 1, nr. 6, i den dagældende offentlighedslov (lov nr. 572 af 19. december 1985 med senere ændringer) har undtaget en række dokumenter og oplysninger i en sag vedrørende et brev til Folketingets formand om Rigsrevisionens undersøgelse af den såkaldte solcellesag.

Finansministeriet har også undtaget en række dokumenter efter bestemmelsen i den dagældende offentlighedslovs § 7. Jeg forstår din klage sådan, at den ikke er rettet mod Finansministeriets undtagelse efter denne bestemmelse.

I forbindelse med min behandling af din klage anmodede jeg Finansministeriet om at oplyse, hvilke overvejelser ministeriet eventuelt havde gjort sig i forhold til en mulig anvendelse af miljøoplysningsloven i sagen.

I det følgende tager jeg først stilling til, om miljøoplysningsloven finder anvendelse i sagen, og herefter til ministeriets afgørelse om delvist afslag på aktindsigt efter offentlighedslovens § 10, nr. 1, og § 13, stk. 1, nr. 6.

2. Finder miljøoplysningsloven anvendelse?

De dokumenter, som du har anmodet om aktindsigt i, knytter sig til et brev, som regeringen den 22. oktober 2013 sendte til Folketingets formand i anledning af Rigsrevisionens planlagte undersøgelse af statens støtte til solcelleanlæg. I brevet udtrykte regeringen bekymring for så vidt angik den del af Rigsrevisionens undersøgelse, som vedrørte kvaliteten af lovarbejdet i Klima-, Energi- og Bygningsministeriet.

Jeg har i en anden sag (ombudsmandens j.nr. 13/04767 og j.nr. 13/05727) udtalt, at oplysninger i dokumenter om forhold, som senere blev reguleret i lov nr. 900 af 4. juli 2013 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, var miljøoplysninger i miljøoplysningslovens forstand. Loven indgår i det sagsforløb, som Rigsrevisionen undersøger.

Rådets direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 292 af 27. april 1994 om aktindsigt i miljøoplysninger (miljøoplysningsloven).

I 2000 blev miljøoplysningsloven ændret, således at bestemmelser i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århus-konventionen) blev gennemført i dansk ret.

Miljøoplysningsloven blev igen ændret ved lov nr. 310 af 2. maj 2005, hvorved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/303/EØF blev gennemført i dansk ret. Direktivet gennemfører Århus-konventionens regler om aktindsigt i miljøoplysninger og aktiv formidling af miljøoplysninger i EU-retten.

Miljøoplysningsloven (lovbekendtgørelse nr. 660 af 14. juni 2006) indeholder i § 3 følgende definition af ”miljøoplysninger”:

”§ 3. Ved miljøoplysninger forstås alle oplysninger, som er i myndighedens besiddelse, eller som opbevares for den, som foreligger i skriftlig form, i billed- eller lydform eller i elektronisk eller en hvilken som helst anden form, uanset hvornår oplysningerne er tilvejebragt, og som vedrører

1) tilstanden i miljøelementer som f.eks. luft og atmosfære, vand, jord, landskaber og naturområder, herunder vådområder, kyst- og havområder, biologisk mangfoldighed og dennes enkelte bestanddele, herunder genetisk modificerede organismer, og vekselvirkningen mellem disse elementer,

2) faktorer som f.eks. stoffer, energi, støj, stråling eller affald, herunder radioaktivt affald, emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, der påvirker eller kan påvirke de miljøelementer, som er nævnt i nr. 1,

3) foranstaltninger, herunder administrative foranstaltninger såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke de enkelte miljøelementer, som er nævnt i nr. 1 og 2, og faktorer samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse miljøelementer,

4) rapporter om gennemførelse af miljølovgivningen

...”

Som det følger af ordlyden, skal ”miljøoplysninger” ikke alene forstås som oplysninger, der direkte vedrører miljøet, f.eks. oplysninger om tilstanden i miljøelementer eller oplysninger om faktorer, som kan påvirke miljøelementer. Også oplysninger, som kun mere indirekte drejer sig om miljøet, f.eks. oplysninger om foranstaltninger – herunder politikker, lovgivning og planer – der kan påvirke eller har til formål at beskytte miljøelementer, er således omfattet af definitionen.

At begrebet ”miljøoplysninger” skal fortolkes meget bredt, støttes bl.a. af praksis fra EU-domstolen. Se bl.a. sag C-321/96, Mecklenburg, hvor Domstolen udtalte, at ”fællesskabslovgiver ikke [har] villet give en definition af begrebet ’miljøoplysninger’, hvorved man risikerede at udelukke nogen som helst af de aktiviteter, som de offentlige myndigheder udøver”, og at begrebet ”foranstaltninger” alene tjener ”til at præcisere, at alle former for myndighedens virksomhed bør være blandt de akter, som er omfattet af direktivet”. Se også sag C-316/01 Glaswischnig og sag C-186/04 Housieaux.

Fra Folketingets Ombudsmands praksis kan i øvrigt bl.a. nævnes den sag, som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 2009, nr. 9-4, hvor Naturklagenævnet havde afslået en anmodning om aktindsigt i en indstilling fra nævnets sekretariat til nævnet. Et spørgsmål i sagen var, om indstillingen var

omfattet af miljøoplysningsloven. Det mente ombudsmanden var tilfældet, bl.a. med støtte i en udtalelse fra EU-Kommissionen, der var indhentet til brug for sagen.

Finansministeriet har i sin udtalelse til mig anført, at de omhandlede dokumenter ikke indeholder oplysninger, der er omfattet af miljøoplysningsloven. Til støtte herfor har ministeriet anført, at dokumenterne vedrører oplysninger om principielle overvejelser om forholdet mellem regering og Folketing, og hvilken rolle Rigsrevisionen skal have i den forbindelse. Ministeriet har endvidere anført, at dokumenterne er foranlediget af, at Rigsrevisionen bl.a. er blevet anmodet om at vurdere kvaliteten af Klima-, Energi- og Bygningsministeriets lovarbejde på solcelleområdet.

I lyset af den meget brede definition af ”miljøoplysninger” i miljøoplysningsloven, herunder i § 3, nr. 3, kan det efter min opfattelse give anledning til en vis tvivl, om de omhandlede oplysninger kan anses for omfattet af loven. Jeg henviser i den forbindelse også til, at nogle af de oplysninger, der indgår i selve Rigsrevisionens undersøgelse, utvivlsomt er miljøoplysninger i lovens forstand.

Jeg har imidlertid ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Finansministeriets opfattelse.

Jeg henviser i den forbindelse til det, som Finansministeriet har anført, herunder særligt at den foreliggende sag efter sit indhold alene vedrører principielle spørgsmål om Rigsrevisions kompetence i spørgsmål, der angår forholdet mellem regeringen og Folketinget. Meget taler således for, at de omhandlede oplysninger ikke i lovens forstand kan siges at vedrøre foranstaltninger, der ”påvirker eller kan påvirke de enkelte miljøelementer, som er nævnt i nr. 1 og 2, og faktorer samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse miljøelementer”, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3.

Jeg kan herefter ikke kritisere, at Finansministeriet har afgjort sagen alene på grundlag af offentlighedsloven.

3. Ministeriets afgørelse om delvist afslag på aktindsigt

3.1. Afslag efter § 10, nr. 1

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, nr. 1, i den dagældende offentlighedslov lyder sådan:

”§ 10. Retten til aktindsigt omfatter ikke:

1) Statsrådsprotokoller, referater af møder mellem ministre og dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til brug for sådanne møder.

...”

Det afgørende for anvendelsen af sidste led af bestemmelsen er, om dokumentet er udarbejdet netop med henblik på at skulle indgå i drøftelser på et møde mellem ministre, hvorimod det ikke kan kræves, at dokumentet faktisk bliver anvendt på mødet.

Det er i øvrigt uden betydning for anvendelsen af bestemmelsen, om der er tale om egentlige ministermøder med deltagelse af samtlige regeringens medlemmer eller om f.eks. et møde i et ministerudvalg eller en mere uformel drøftelse mellem to eller flere ministre, jf. s. 229, 2. spalte, i betænkning nr. 857/1978 om offentlighedslovens revision. Se også betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 539, hvor der desuden bemærkes følgende:

”Før dokumenter indgår i drøftelser på møder mellem ministre, forberedes og gennemgås dokumenterne i almindelighed af relevante embedsmænd i de pågældende ministerier. Hvis en sådan gennemgang

indebærer, at der foretages ændringer i et dokument, før det sendes til mødet mellem ministrene, opstår der spørgsmål om, hvorvidt de tidligere udgaver af dokumentet kan undtages efter § 10, nr. 1.

Det vil i den forbindelse være afgørende, om det pågældende dokument er udarbejdet direkte med henblik på mødet mellem ministrene, eller om formålet med gennemgangen i embedsmandskredsen i første række er at undergive dokumentet en ren teknisk embedsmandsmæssig bearbejdning, jf. herved FOB 1989, side 175 (sagen om Brundtland-udvalget). Hvis formålet med gennemgangen i første række var at undergive dokumentet en embedsmandsmæssig bearbejdning, vil de udgaver af dokumentet, hvor dette gør sig gældende, ikke kunne undtages efter offentlighedslovens § 10, nr. 1. ”

§ 10, nr. 1, tilsigter at beskytte den del af den (regerings)politiske proces, hvor politiske synspunkter i særlig grad gør sig gældende, jf. s. 536 i betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedslovens revision, med henvisninger til betænkning nr. 325/1963, side 65 f., og betænkning nr. 857/1978, side 229.

I John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (1998), s. 198, er det med henvisning til en sag i Folketingets Ombudsmands beretning for 1996, s. 221 ff., anført, at et dokument, som efter sin art er omfattet af § 10, nr. 1, ikke ændrer status ved efterfølgende at blive medtaget ved den fortsatte ekspedition af dette sagsforhold.

Finansministeriet har i afgørelsen af 20. december 2013 anført, ”at de nævnte dokumenter har karakter af dokumenter, der er udarbejdet af en myndighed til brug for møder mellem ministre”. I udtalelsen til mig af 22. januar 2014 har ministeriet i den forbindelse supplerende oplyst, at det drejer sig om dokumenter, der er udarbejdet til brug for et møde i regeringens koordinationsudvalg, hvoraf det ene dokument efterfølgende er udvekslet mellem en række ministerier som led i den fortsatte ekspedition af samme sagsforhold.

Herefter – og efter min gennemgang af de dokumenter, der er undtaget efter § 10, nr. 1 – har jeg ikke grundlag for at tilsidesætte Finansministeriets vurdering af, at dokumenterne kunne undtages fra aktindsigt efter bestemmelsen.

Efter min gennemgang kan jeg heller ikke kritisere, at ministeriet har vurderet, at der i disse dokumenter ikke er oplysninger, der skal udleveres som følge af ekstraheringspligten i offentlighedslovens § 11, stk. 1.

3.2. Offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, har følgende ordlyd:

”§ 13. Retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til

...

6) private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. ”

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den er tiltænkt et snævert anvendelsesområde, og at den i første række – men ikke udelukkende – skal tilgodese beskyttelsesinteresser, der som sådan er anerkendt i lovens øvrige undtagelsesbestemmelser, men hvor de udtrykkelige bestemmelser har vist sig at være utilstrækkelige.

Jeg henviser til betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 682 ff., med henvisninger til betænkning nr. 325/1963, s. 64, Folketingstidende 1969-70, tillæg A, sp. 589, Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 229, og betænkning nr. 857/1978, s. 236, s. 260 ff. og s. 285 f.

I betænkning nr. 857/1978 anførtes følgende om bestemmelsens rækkevidde (s. 285 f.):

”Det er udvalgets opfattelse, at en sådan generalklausul bør opretholdes i forbindelse med offentlighedslovens revision. Udvalget har i så henseende navnlig lagt vægt på, at der ikke i den periode, offentlighedsloven har været i kraft, er indhøstet så udførlige erfaringer, at det er muligt med rimelig grad af sikkerhed at overskue alle de undtagelsesbehov, der vil kunne opstå i praksis, at en generalklausul er påkrævet for at undgå, at visse meget specielle undtagelsesbehov opregnes udtrykkeligt i loven, samt at en generalklausul giver loven en ønskelig smidighed med hensyn til at kunne tilpasses nye undtagelsesbehov, der måtte opstå i fremtiden, således at hyppige ændringer af loven kan undgås. Udvalget skal dog samtidig understrege, at generalklausulen som hidtil kun forudsættes anvendt i begrænset omfang og kun, hvor der er et klart behov derfor.

...

Udvalget har derimod ikke ment at burde stille forslag om en mere generelt præget undtagelsesadgang for politisk betonede sagstyper og forudsætter derfor, at generalklausulen fortsat i et vist omfang kan finde anvendelse af hensyn til beskyttelse af den politiske beslutningsproces.”

Dette synspunkt fremgår også af betænkningen, s. 236, hvor udvalget skrev således:

”(...) undtagelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 2, nr. 4, efter omstændighederne vil kunne finde anvendelse på dokumenter vedrørende den politiske beslutningsproces, der ikke omfattes af andre undtagelsesbestemmelser, navnlig brevveksling mellem ministre om andre politiske spørgsmål end lovgivning. Udvalget finder, at der også efter lovrevisionen bør være adgang til i samme omfang som hidtil og efter et konkret skøn i det enkelte tilfælde at undtage sådanne dokumenter med hjemmel i en generel opsamlingsbestemmelse af den nævnte karakter. (...)”

Se endvidere betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 687 ff., med en gennemgang af ombudsmandspraksis kategoriseret efter de forskellige beskyttelsesinteresser, der i det enkelte tilfælde er søgt varetaget ved anvendelse af bestemmelsen. Se bl.a. pkt. 4.2.6.3.1. (s. 687 ff.) med omtale af sager om den politiske beslutningsproces.

Det fremgår af forarbejderne (Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 229), at det forudsættes, at bestemmelsen som hidtil kun anvendes i begrænset omfang, hvor der er et klart behov derfor, og der henvises i øvrigt til den nævnte betænkning nr. 857/1978 om offentlighedslovens revision.

I afgørelsen af 20. december 2013 skrev Finansministeriet, at ministeriet havde vurderet, at det var ”nødvendigt at undtage de nævnte oplysninger fra aktindsigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til det offentliges politiske beslutningsproces af særlig karakter”.

I udtalelsen til mig af 22. januar 2014 oplyste ministeriet supplerende, at der var tale om dels oplysninger, der vedrørte statsministerens beredskabspunkter, dels oplysninger, der vedrørte forhold, som var omtalt i de dokumenter, der var undtaget efter § 10, nr. 1. For de sidstnævnte dokumenters vedkommende var det Finansministeriets vurdering, at der ikke var tale om en helt generel eller overordnet omtale, men om oplysninger, der røbede noget indholdsmæssigt. De undtagne oplysninger blev af Finansministeriet vurderet at røbe indholdet af politisk prægede vurderinger, strategier mv., som ministeriet og andre ministerier havde undtaget i relation til håndtering af sagen.

Som det fremgår af de omtalte forarbejder, er det forudsat, at hensynet til den politiske beslutningsproces efter omstændighederne kan begrunde, at oplysninger undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6. Dette er også lagt til grund i tidligere ombudsmandspraksis.

I den sag, der er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for 2001, s. 473 ff., kunne ombudsmanden f.eks. ikke kritisere, at Statsministeriet havde afslået aktindsigt i et beredskabstalepunkt, som var udarbejdet af Økonomiministeriet til brug for statsministerens mundtlige besvarelse af et spørgsmål stillet af et folketingsmedlem. Ombudsmanden lagde bl.a. vægt på, at statsministeren er i en særlig situation, hvor han eller hun ofte er afhængig af bistand fra andre ministerier til forberedelse af mundtlige besvarelser af folketingsspørgsmål. Sagen er også omtalt i betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 690.

Om hensynet til den politiske beslutningsproces må anses for så væsentligt, at det kan begrunde, at oplysninger undtages fra aktindsigt, afhænger af en konkret vurdering. Jeg kan i den forbindelse henvise til Folketingets Ombudsmands beretning for 2012 (sag 2012-24), der vedrørte Statsministeriets undtagelse af bl.a. nogle skriftlige bidrag fra Udenrigsministeriet til statsministerens mundtlige besvarelse af spørgsmål stillet af et folketingsmedlem. I lyset af omstændighederne i sagen – herunder at der var tale om dokumenter, der var udarbejdet næsten 10 år tidligere – kunne jeg ikke på det foreliggende grundlag anerkende en anvendelse af generalklausulen i § 13, stk. 1, nr. 6.

I den foreliggende sag mener jeg ikke, at jeg kan kritisere Finansministeriets vurdering af, at oplysningerne kunne undtages fra aktindsigt efter § 13, stk. 1, nr. 6.

Efter min gennemgang af sagen mener jeg heller ikke, at jeg kan kritisere, at Finansministeriet efter § 13, stk. 1, nr. 6, undtog oplysninger, der vedrørte forhold, som var omtalt i de dokumenter, der var undtaget efter § 10, nr. 1

Jeg henviser til det, som ministeriet har anført om, at der ikke er tale om overordnede eller generelle oplysninger, men om oplysninger, der røber noget indholdsmæssigt om politisk prægede vurderinger og strategier.

4. Meroffentlighed

Finansministeriet har i forbindelse med sin afgørelse overvejet, om dokumenterne/oplysningerne burde udleveres til dig efter princippet om meroffentlighed – jf. den dagældende offentlighedslovs § 4, stk. 1, 2. pkt. – men har ikke fundet grundlag herfor.

Jeg har ikke grundlag for at kritisere ministeriets vurdering på dette punkt.

Samlet set kan jeg således ikke kritisere indholdet af Finansministeriets afgørelse af 20. december 2013 om delvist afslag på aktindsigt. Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg ikke har taget stilling til, om ministeriets begrundelse for afgørelsen er i overensstemmelse med bestemmelsen i forvaltningslovens § 24.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Kopi til:

Finansministeriet

Sagsfremstilling

Den 29. oktober 2013 anmodede du Finansministeriet om aktindsigt i ”alle akter, dokumenter, korrespondance mm. i ministeriet vedr. brev til Folketingets formand, Mogens Lykketoft, om Rigsrevisionens undersøgelse af den såkaldte solcellesag”.

I breve af 8. november, 22. november og 6. december 2013 underrettede Finansministeriet dig om, at det endnu ikke havde været muligt at træffe afgørelse i din sag.

Den 20. december 2013 traf Finansministeriet afgørelse i sagen og gav dig aktindsigt i en række dokumenter. Du modtog også en aktliste.

Ministeriet undtog samtidig en række dokumenter og oplysninger. Ministeriet skrev følgende i afgørelsen:

”Finansministeriet har imidlertid vurderet, at en række dokumenter er undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 7, jf. vedlagte aktliste. Ifølge offentlighedslovens § 7 omfatter retten til aktindsigt ikke en myndigheds interne arbejdsdokumenter, herunder dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til eget brug. Finansministeriet har vurderet, at de nævnte dokumenter har karakter af en myndigheds interne arbejdsdokumenter. Der er tale om dokumenter, der er udarbejdet af Finansministeriet til eget brug, om som ikke har været afgivet til udenforstående.

Finansministeriet har endvidere vurderet, at en række dokumenter er undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 10, nr. 1, jf. vedlagte aktliste. Ifølge offentlighedslovens § 10, nr. 1, omfatter retten til aktindsigt ikke statsrådsprotokoller, referater af møder mellem ministre og dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til brug for sådanne møder. Finansministeriet har vurderet, at de nævnte dokumenter har karakter af dokumenter, der er udarbejdet af en myndighed til brug for møder mellem ministre.

Endvidere har Finansministeriet vurderet, at de dokumenter, der er undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 7 og § 10, nr. 1, ikke indeholder oplysninger om faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for sagsforholdet, som skal udleveres i medfør af offentlighedslovens § 11, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at ekstraheringspligten kun gælder i det tilfælde, hvor oplysningerne ikke fremgår af andre, offentligt tilgængelige dokumenter i sagen.

Finansministeriet har endelig vurderet, at der i en række af de udleverede dokumenter kan undtages en række oplysninger fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, jf. vedlagte aktliste. Ifølge offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, kan retten til aktindsigt begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Finansministeriet har vurderet, at det er nødvendigt at undtage de nævnte oplysninger fra aktindsigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til det offentliges politiske beslutningsproces af særlig karakter.

Det bemærkes, at princippet om meroffentlighed i offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., er indgået i Finansministeriets overvejelser i forbindelse med behandlingen af sagen. Finansministeriets overvejelser har ført til, at ministeriet har besluttet ikke at give aktindsigt i videre omfang. Finansministeriet har herved lagt vægt på de hensyn, der ligger bag de nævnte undtagelsesbestemmelser i offentlighedslovens § 7, § 10, nr. 1, og § 13, stk. 1, nr. 6. ”

Du klagede den 20. december 2013 til mig over Finansministeriets afgørelse. Du undrede dig over ministeriets begrundelser for at anvende offentlighedslovens § 10, nr. 1, og § 13, stk. 1, nr. 6. Du ønskede derfor min vurdering af afgørelsen.

Den 8. januar 2014 bad jeg i anledning af din klage Finansministeriet om en udtalelse om ministeriets undtagelser fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 10, nr. 1, og § 13, stk. 1, nr. 6. Jeg bad desuden ministeriet om at oplyse, hvilke overvejelser ministeriet eventuelt havde gjort sig i forhold til en mulig anvendelse af miljøoplysningsloven i sagen. Jeg bad også ministeriet om at måtte låne bl.a. de akter, som du havde anmodet om aktindsigt i.

Finansministeriet sendte mig den 22. januar 2014 en udtalelse samt akterne i sagen. Ministeriet oplyste, at ministeriet ved den nye gennemgang af sagen havde identificeret en e-mail, der burde have været udleveret til dig.

Derudover skrev ministeriet bl.a. følgende:

”...

2. For så vidt angår, hvilke overvejelser ministeriet eventuelt har gjort i forhold til en mulig anvendelse af miljøoplysningsloven, kan Finansministeriet oplyse, at ministeriet ikke fandt grundlag for at træffe afgørelse i sagen på baggrund af miljøoplysningsloven.

Finansministeriet har vurderet, at de dokumenter, der indgår i anmodningen om aktindsigt, ikke indeholder oplysninger, der er omfattet af miljøoplysningsloven.

Finansministeriet har vurderet, at de dokumenter, der indgår i anmodningen om aktindsigt, vedrører oplysninger om de principielle overvejelser om forholdet mellem regering og Folketing. De dokumenter, der indgår i anmodningen om aktindsigt, er blot foranlediget af, at Rigsrevisionen bl.a. er blevet anmodet om at vurdere kvaliteten af Klima-, Energi- og Bygningsministeriets lovarbejde på solcelleområdet. Dokumenterne handler således om en principiel overvejelse om forholdet mellem regeringen og Folketinget, og hvilken rolle Rigsrevisionen skal have i den forbindelse.

3. Det fremgår af Finansministeriets afgørelse, at Finansministeriet har vurderet, at en række dokumenter er undtaget fra aktindsigt i medfør af den dagældende offentlighedslovens § 10, nr. 1. Ifølge den dagældende offentlighedslovs § 10, nr. 1, omfatter retten til aktindsigt ikke statsrådsprotokoller, referater af møder mellem ministre og dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til brug for sådanne møder. Finansministeriet har vurderet, at de nævnte dokumenter har karakter af dokumenter, der er udarbejdet af en myndighed til brug for møder mellem ministre.

I klagen til Folketingets Ombudsmand har (A) angivet, at begrundelsen for så vidt angår § 10, nr. 1, undrer ham.

Finansministeriet kan i forhold til den del afgørelsen, der vedrører § 10, nr. 1, supplerende oplyse, at dokumenterne, der er undtaget i medfør af § 10, nr. 1, er undtaget med baggrund i, at det drejer sig om dokumenter, der er udarbejdet til brug for et møde i regeringens koordinationsudvalg, hvoraf det ene dokument efterfølgende er udvekslet mellem en række ministerier som led i den fortsatte ekspedition af samme sagsforhold.

4. Det fremgår desuden af Finansministeriets afgørelse, at der i en række af de udleverede dokumenter kan undtages en række oplysninger fra aktindsigt i medfør af den dagældende offentlighedslovs § 13, stk. 1, nr. 6. Ifølge den dagældende offentlighedslovs § 13, stk. 1, nr. 6, kan retten til aktindsigt begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, hvor

hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Finansministeriet har vurderet, at det er nødvendigt at undtage de nævnte oplysninger fra aktindsigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til det offentlige politiske beslutningsproces af særlig karakter.

I klagen til Folketingets Ombudsmand har (A) angivet, at begrundelsen for så vidt angår § 13, stk. 1, nr. 6, undrer ham.

Finansministeriet kan i forhold til den del afgørelsen, der vedrører § 13, stk. 1, nr. 6, supplerende oplyse, at oplysninger, der er undtaget i medfør af § 13, stk. 1, er undtaget med baggrund i, at der er tale om oplysninger, der vedrører statsministerens beredskabspunkter. Oplysningerne er udvekslet mellem Statsministeriet og Finansministeriet som led i regeringens interne samarbejde i forbindelse med udarbejdelse af materiale til statsministeren. Derudover har Finansministeriet anvendt § 13, stk. 1, nr. 6, til at undtage en række oplysninger, der vedrører forhold, der er omtalt i de dokumenter, der er undtaget efter § 10, nr. 1. Der er efter Finansministeriets vurdering ikke tale om en helt generel eller overordnet omtale, men derimod oplysninger, der røber noget indholdsmæssigt. De undtagne oplysninger vurderes af Finansministeriet at røbe indholdet af politisk prægede vurderinger, strategier m.v., som Finansministeriet og andre ministerier har foretaget i relation til håndtering af sagen. På den baggrund er oplysningerne undtaget af hensyn til den politisk prægede beslutningsproces. ”

Den 27. januar 2014 sendte jeg dig en kopi af Finansministeriets udtalelse af 22. januar 2014 og bad dig om at sende mig dine eventuelle bemærkninger.

Den 18. februar 2014 skrev jeg til dig, at jeg ikke havde modtaget bemærkninger fra dig, og at jeg ville behandle sagen på det foreliggende grundlag.